

трѣбува, ако бѫде непрѣстайно работила, ако бѫде излизала на чистъ прѣсенъ въздухъ па ся пазила отъ настынкѫ, ако бѫде лѣгала да спи само кога ся умори, и веднага ся залавяла пакъ за работѣ, чтомъ си поотпочине и ся завземе съ сънъ. Това всичко-то трѣбува да врьшишь, ако ти ся иска да имашъ харно млѣко. А всичко това много нѣчто чини, за това щѫ ти го растѣлкувамъ еще поясно.

Можешъ-попыта: какво ъденie найдобрѣ поноси на доителкѫ, или каква трѣбува да бѫде храна-та за да стане отъ неѧ доста и харно млѣко? На това ето ти отговоръ! 1. Храна-та да бѫде доста хранителна; 2. да бѫде такъва, чтото лесно да ся размыва и стопява у стомаха каквото лесно да става на кръвь и на млѣко. Колко-то за млѣко-то, ако ъстіе-то е хранително, а мѣчно ся стопява то ще прѣсѣди у стомаха много врѣме, доклѣ да ся протури, та така ще докара тяжкотѣ на стомаха, напонъ, запекъ или затыкъ. И така такива ъстія не сѫ за доителкѫ майкѫ. Такива сѫ на пр. всички тлѣсты мяса, като свинско, гъше, патешко; отъ варила-та, фасулъ, леща, бобъ, зелие и пр. За това доителка жена отъ тыля ъстія да ъде само по малко, или подобрѣ е никакъ да гы не ъде. Изобщо може ся каза, че растителна-та храна за доителкѫ е похарна и поздрава. Ако ся ъде тврьдѣ много мясо, то кръвь-та става погжста, почерна и повече ся дразни, а оттова и млѣко-то става жълтиково, гъсто, а понѣкога, и смръдливо. За това ъждѣ повече растителни хранѣ, а мясо или мясни ъстія, както и миризливи само по малко.

Колкото за піеніе-то, доителка жена нека піе слободно много и често каквото и млѣко-то ѹ да